

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.007 van 4 september 2002
in de zaak A. 114.246/XIV-7701.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat H. CAMERLYNCK,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Cartonstraat 14

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Tsjechische nationaliteit, op 13 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 oktober 2001 tot weigering van verblijf;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VANDENBERGHE die, loco Advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Tsjechische nationaliteit, is België binnengekomen op 5 oktober 2001 en heeft zich op 8 oktober 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 11 oktober 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 13 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 oktober 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt :

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Tsjechisch staatsburger van Tsjechische origine, verklaart verscheidene problemen te hebben gehad in Tsjechië omwille van de Roma - origine van uw partner Z. S.(O.V. 5.138.409). Op 4 oktober 2001 verliet u Tsjechië, vergezeld van uw partner en twee minderjarige kinderen. Op 5 oktober 2001 kwam u aan in België waar u op 8 oktober 2001 asiel aanvraag. U bent in het bezit van een geldig Tsjechisch internationaal paspoort.

Volgens de verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-Generaal op 6 november 2001, begonnen uw problemen in Tsjechië ongeveer vijf jaar geleden toen u uw partner leerde kennen en met haar ging samenwonen. Uw burens wilden geen contact meer met u en op een keer werd, tijdens uw afwezigheid, een baksteen door het raam gegooid. Ook werd de ruit van uw auto eens ingeslagen en werd er ingebroken in uw wagen. U

contacteerde de politie hierover steeds maar die deden niets. Als uw vrouw u kwam opzoeken op het werk werd ze beledigd. Ook u kende problemen op uw werk omwille van de Roma-origine van uw vrouw. U werd er beledigd en op straat werd u door collega's geslagen. Daarom vroeg u uw overplaatsing aan en toen u die niet kreeg bood u eind 2000 uw ontslag aan. Daarna begon u, samen met uw vrouw, zelfstandig als schrijnwerker te werken. U werd meermaals fysiek aangevallen door collega's, skinheads en zigeuners. De zigeuners vielen u aan omdat ze vonden dat uw vrouw een Roma-man moest zoeken. U ging niet naar de politie uit vrees voor wraakacties en omdat men u bij vorige incidenten ook niet had geholpen. De eerste keer werd u geslagen toen u samen met uw vrouw naar een discotheek ging. U werd er buiten gegooid omdat u samen met uw zigeunervrouw was. Ongeveer drie jaar geleden werd u door onbekenden met een stok op het voorhoofd geslagen. Na de geboorte van uw dochter had uw vrouw gezondheidsklachten. De dokters wilden haar echter niet onderzoeken omwille van haar origine. U ging met haar echter naar de bedrijfsarts die vaststelde dat ze een ontsteking aan de appendix had. Hierna werd uw vrouw geopereerd en verdwenen de klachten. Toen uw vrouw uw oudste dochter wou laten inschrijven in de kleuterschool, werd haar dat geweigerd. U vermoedde dat dat zo was omwille van haar origine, want toen u uw dochter ging laten inschrijven maakte men geen problemen. Vanaf het moment dat u in Tsjechië buiten kwam had u problemen. Zo mocht uw vrouw geen etenswaren aanraken in de winkel en mocht ze niet op de bus met u. 2 á 3 maanden voor uw vertrek naar België werd u de laatste keer geslagen door skinheads. U verliet net uw winkel met de dagopbrengst. Op weg naar huis sloegen ze u en namen het geld af. Omwille van al deze problemen besloot u Tsjechië te verlaten. Er dienen vooreerst ernstige tegenstrijdigheden te worden opgemerkt, enerzijds tussen uw opeenvolgende verklaringen (DVZ, CGVS) en anderzijds tussen uw verklaringen en die van uw partner. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Zo verklaarde u voor de DVZ dat uw vriendin zo ongeveer anderhalf jaar geleden bij u kwam wonen (zie DVZ, nr.42). Uw vriendin verklaarde echter dat jullie reeds sinds 1995 bij elkaar wonen (zie CGVS vrouw, p. 1). Verder verklaarde u voor de DVZ dat er ongeveer een jaar geleden in uw zaak werd ingebroken en dat er goederen werden gestolen (zie DVZ, nr.42). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u tot eind 2000 in de fabriek werkte en pas daarna een eigen zaak begon met uw vrouw. U verklaarde bovendien dat er nooit aan uw producten geraakt werd omdat u die goed beschermde (zie CGVS, p.2). Uw echtgenote verklaarde dan weer dat u tot een week voor uw vertrek naar België in de Skoda-fabriek werkte. Ze verklaart niets over een eigen zaak die u zou gehad hebben (zie CGVS vrouw, p. 2). Vervolgens verklaarde u voor de DVZ dat de bedrijfsdokter vaststelde dat bij uw vrouw een eierstok verwijderd was (zie DVZ, nr.42). Voor het CGVS verklaarde u echter dat hij vaststelde dat ze appendicitis had (zie CGVS, p. 3). Bovendien verklaarde u voor de DVZ uitdrukkelijk geen aanslag op uw fysieke integriteit gekend te hebben (zie DVZ, nr.45). Voor het CGVS verklaarde u echter meermaals door verschillende daders geslagen te zijn (zie CGVS, p. 2-3). Verder verklaarde u dat uw vrouw gezondheidsklachten had sinds de geboorte van uw dochter (zie CGVS, p.3). Uw echtgenote verklaarde echter voor de DVZ dat ze reeds sinds haar 15de pijn had in haar zij (zie DVZ vrouw, nr.42). Uw oudste dochter werd echter geboren in 1996 toen uw vrouw 20 jaar was. Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze aan. U haalt bovendien onvoldoende elementen aan die erop wijzen dat u omwille van één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève niet op bescherming kan of zou kunnen rekenen van de Tsjechische autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, in verband met de door u vermelde aanvallen, nooit de politie verwittigde uit vrees voor wraakacties van de daders en omdat de politie nadat uw ruit was ingeslagen ook niets gedaan had. Toen ging het echter om onbekende daders (reden waarom de politie stelde niets te kunnen doen); nu kende u de daders echter wel. Uw beweerde vrees voor wraakacties is ook geen gegronde reden om niet naar de politie te gaan, gezien de politie na uw aangifte juist maatregelen zou kunnen nemen om verdere problemen voor u te voorkomen.

Wat betreft de beweerde medische problemen van uw vrouw en uw verklaringen dat de dokters haar een adequate behandeling weigerden te geven, dient te worden opgemerkt dat u in Tsjechië toch een dokter vond die uw vrouw behandelde en haar medische problemen wist op te lossen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. Het door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document (internationaal paspoort) wijzigt hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet omdat het enkel identiteitsgegevens van u bevat, waar niet aan wordt getwijfeld.”.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend per aangetekend schrijven van 13 november 2001; dat de bestreden beslissing dus ten vroegste aan verzoeker kan zijn betekend op woensdag 14 november 2001; dat verzoeker zijn beroep tot nietigverklaring en een verzoek tot schorsing heeft ingediend op 13 december 2001; dat, alhoewel de tweede verwerende partij daaraan lijkt te twijfelen, het verzoekschrift tijdig werd ingediend;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt :

“Overeenkomstig artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient de vordering tot schorsing die binnen de dertig dagen is ingesteld ondertekend te zijn door de partij of door de advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 19, derde lid, van die gestelde wetten, gedagtekend te zijn en te bevatten :

1. de naam, hoedanigheid, nationaliteit, woonplaats of zetel van de verzoekende partij, alsook de door haar gekozen woonplaats, en indien mogelijk, het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij.
 2. de naam en het adres van de verwerende partij.
 3. de vermelding van de bestreden beslissing waartegen de vordering tot schorsing is gericht.
 4. een uiteenzetting van de feiten en de middelen die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen rechtvaardigen.
 5. een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten (beslissing) de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
 6. de taal die in artikel 35 voor het verhoor wordt bepaald.
 7. in voorkomend geval, het bedrag van en de nadere regels omtrent de met toepassing van artikel 17 § 5 van de gecoördineerde wetten gevorderde dwangsom.
- De vordering tot schorsing zoals ingeleid voldoet niet aan het bepaalde van artikel 3.4/ en 3.6/.

3. 4/)

De feiten zijn niet voldoende uiteengezet.

Er worden geen middelen uiteengezet.”;

dat er geen noodzaak bestaat over de voornoemde exceptie een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

“De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal dd. 13 november 2001 is hoofdzakelijk gebaseerd op zogenaamde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en de verklaringen van zijn echtgenote. Allereerst zij gesteld dat het volkomen normaal is dat er zich bepaalde tegenstrijdigheden voordoen wanneer twee personen - zelfs een echtpaar - feiten die zich jaren voordien hebben voorgedaan, dienen te verhalen. De beweerde tegenstrijdigheden zijn daarenboven niet van die aard dat er hieruit zomaar zou kunnen besloten worden dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk zou zijn. Ze zijn veelal een gevolg van onnauwkeurigheden bij de vertaling, van het feit dat een vraag niet helemaal juist begrepen of ingeschat werd, van een verschillende evaluatie van bepaalde feiten en/of omstandigheden, enz ...

Verder zij erop gewezen dat krachtens de zorgvuldigheidsverplichting het Commissariaat-Generaal gehouden is zijn beslissing te steunen op een correcte feitenvinding, wat inhoudt dat men verzoeker had dienen te confronteren met de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en de verklaringen van zijn echtgenote, en dat men hem had dienen te verzoeken hieromtrent een aanvullende uitleg te verstrekken, wat niet gebeurd is.

Tenslotte kan uit de toestand in de Tsjechische Republiek afgeleid worden dat het voor een gezin waarvan een van de leden een Roma-zigeuner is, niet mogelijk is naar dit land terug te keren zonder lijfsgevaar. Roma-zigeuners worden in de Tsjechische Republiek op velerlei wijze gediscrimineerd. De politie kan (of wil) niet instaan voor voldoende bescherming van de Roma-zigeuners. Verzoeker vreest in de gegeven omstandigheden terecht een vervolging, die dient aanzien te worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.”;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat het volkomen normaal is dat er zich bepaalde tegenstrijdigheden voordoen wanneer twee personen feiten dienen te verhalen die zich jaren voordien hebben voorgedaan; dat volgens verzoeker de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet voldoende zijn om hieruit te kunnen besluiten dat zijn asielaanvraag bedrieglijk zou zijn; dat deze tegenstrijdigheden eerder een gevolg zouden zijn van onnauwkeurigheden bij de vertaling, het onjuist inschatten van de vragen en een verschillende evaluatie van bepaalde feiten en/of omstandigheden; dat verzoeker hieraan toevoegt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem, gelet op de zorgvuldigheidsplicht, had moeten confronteren met de tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas en hem de kans had moeten geven hieromtrent een aanvullende uitleg te verschaffen; dat door dit niet te doen de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden; dat ten slotte verzoeker aanbrengt dat hij, in de omstandigheden van voortdurende discriminaties en geweldplegingen tegen Roma-zigeuners in zijn thuisland, terecht vreesde voor vervolging die als vervolging in de zin van de Conventie van Genève moet worden beschouwd;

3.2.2. Overwegende dat dienaangaande dient te worden aangestipt dat verzoeker in de uiteenzetting van het middel niet ontkent dat er zich tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas bevinden; dat verzoeker enkel beweert dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet voldoende zwaar zijn om tot de bedrieglijkheid van zijn asielaanvraag te besluiten; dat er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing

melding maakt van in totaal zes tegenstrijdigheden in verzoekers asielrelaas; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onder meer heeft vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat er nooit een aanslag werd gepleegd op zijn fysieke integriteit, terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat hij meermaals door verschillende daders is geslagen; dat deze vaststelling in overeenstemming is met de stukken van het administratief dossier en bovendien determinerend genoeg is om twijfels te creëren omtrent de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas; dat ook de andere in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheden terecht in aanmerking werden genomen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook op goede gronden tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielrelaas heeft kunnen besluiten; dat bovendien verzoeker met het argument dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een onzorgvuldige vertaling en dito manier van vragen stellen, niet kan overtuigen; dat verzoeker immers telkens de kans heeft gekregen opmerkingen of voorbehoud te maken tijdens en na zijn opeenvolgende verhoren; dat uit de stukken van het administratief dossier echter blijkt dat verzoeker dit niet heeft gedaan en het argument omtrent vermeende vertaalproblemen pas voor de eerste maal inroept; dat bijgevolg deze problemen dienen te worden gerelativeerd en dient te worden aangenomen dat verzoeker op deze wijze de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet kan weerleggen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verplicht is tijdens de verhoren op zijn dienst kandidaat-asielzoekers te confronteren met de tegenstrijdigheden in hun asielrelaas; dat kan worden vastgesteld dat verzoeker in de uiteenzetting van het verzoekschrift nalaat de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen of er een verklaring voor te leveren; dat dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker voor een interview werd opgeroepen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat hij tijdens dit verhoor de kans kreeg zijn asielmotieven kracht bij te zetten en nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen; dat het verhoor bovendien gebeurde met behulp van een tolk die de Tsjechische taal machtig is; dat derhalve kan worden gesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing niet onzorgvuldig is te werk gegaan; dat ten slotte dient te worden aangestipt dat de algemene bewering van verzoeker dat de Roma worden vervolgd in Tsjechië en dat er geweld gepleegd wordt tegenover hen, op zichzelf niet aannemelijk maakt dat verzoeker het slachtoffer geweest is van individuele en gerichte daden van vervolging uitgaande van de overheid; dat derhalve verzoeker op deze wijze geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van

artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.